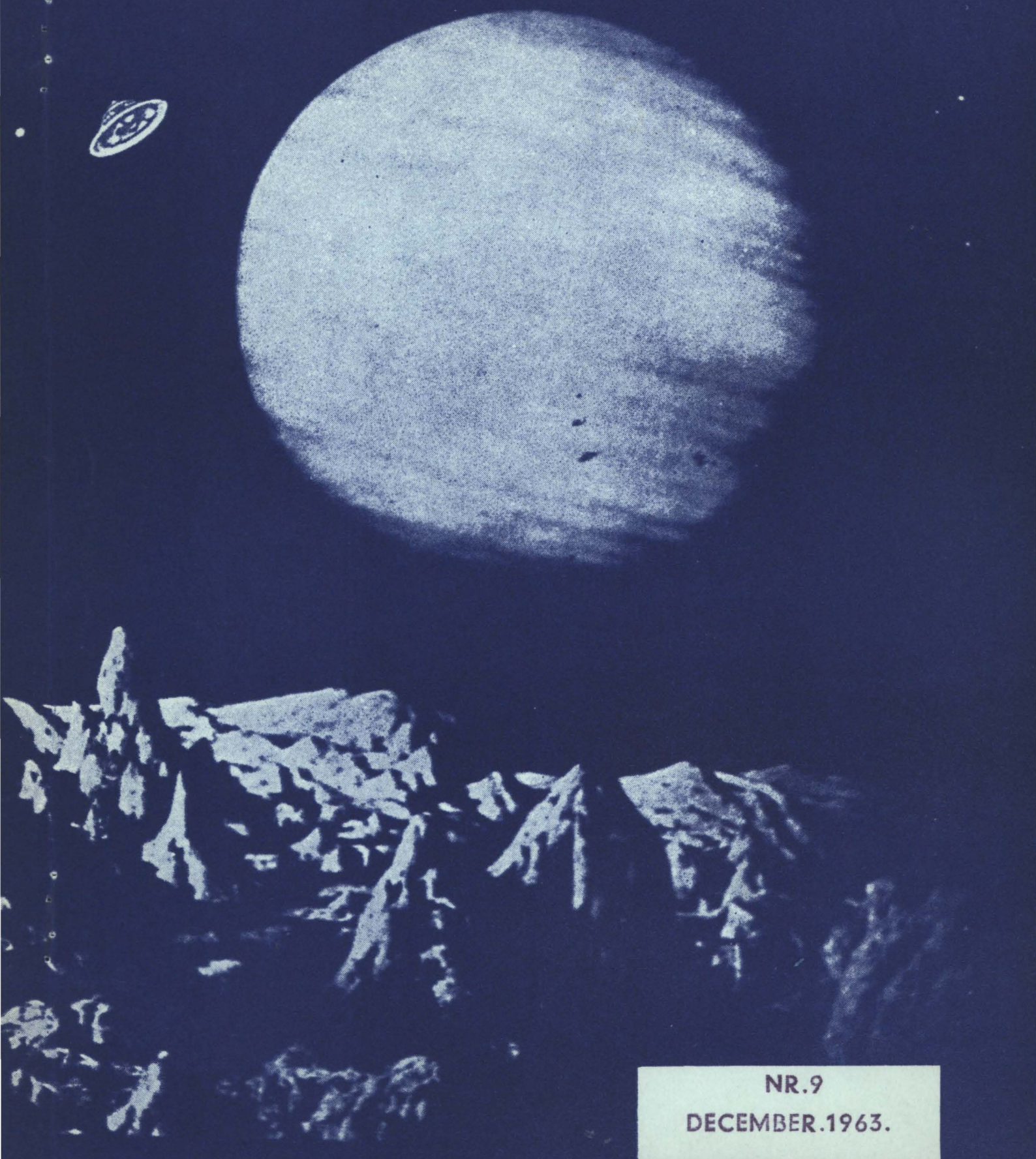

TID OCH RUM

NR.9
DECEMBER.1963.

RYKTEN UTAN GRUND

Flera medlemmar från Stockholm och övriga platser i landet har rapporterat att de hört rykten om att Ifologiska Sällskapet skall upphöra. Varifrån dessa ovederhäftiga rykten kommer har jag ännu ej hunnit undersöka, men det skall hoppas jag, inom en snar framtid kunna klarläggas vem eller vilka som givit upphov till dessa. Jag vill därför på ett tidigt stadium förklara att det är bara rykten och intet annat. Inom styrelsen har vi ej diskuterat den frågan! Ej heller är föreningen "på fallrepet" och intet annat har hänt som skulle motivera en sådan åtgärd. Tvärtom är styrelsen av den uppfattningen att nu mer än någonsin har vår förening en plats att fylla. Det gäller att klarlägga SANNINGEN om rymdskeppen - den sanning som på allt sätt undanhålles allmänheten - och som bortförklaras med de mest långsökta bevis för att det ej existerar något sådant som farkoster från yttre rymden. Dessa rymdskepps existens för oss in på rent kosmiska studier (kosmologi), människan och hennes förhållande till universum m.m. Ett mycket stort arbetsområde där vi behöver all positiv hjälp vi kan få. Rom byggdes ej på EN dag som vi alla vet. Ja, men föreningen har existerat flera år och mycken kritik har hörts, säger någon. Alldeles riktigt. Att kritisera är det lättaste av allt i synnerhet om man ej själv behöver göra något. Bara man vill så är det lätt att finna fel överallt! Vad styrelsesammansättningen under åren beträffar har den bestått av förvärvsarbetsmedlemmar, vilka i de flesta fall offrat hela sin fritid till föreningens bästa. Många olika vägar har varit nödvändigt att gå för att "få fram" goda föredrag och informationer till medlemmarna. Detta har varit mycket tidskrävande vilket våra kritiker har svårt att förstå, men de äro välkomna att hjälpa till (i positiv anda) med översättningar och mycket annat. Föreningens arbetsfält blir större och större p.g.a. förändringar i den kosmiska bilden. Styrelsens önskan är att åt medlemmarna ordna goda aktuella föredrag - informera om händelser ute i världen och universum samt att hålla Tid och Rum på en hög nivå, samt tillsammans med medlemmarna arbeta för ett gott förhållande människorna emellan och mycket, mycket annat.

Jag var en av dem som bildade vår förening och vill därför än en gång påpeka att vårt sällskap ej är ett forum där man för en mindre årsavgift kan vänta UNDERHÅLLNING. Sällskapet är och bör vara en träffpunkt för allvarligt sökande människor som i vänskap tillsammans arbetar för sanningen och mänskligheten. Vi måste alla försöka att efter var och ens förmåga bidra med meddelanden, hänvisning till böcker, frågor och debattämnen, vilka äro av betydelse för vår förening. Även positiv kritik är välkommen, ty en sådan ger kanske många gånger en anvisning på "en bättre" väg. Kritik för bara kritikens skull är av intet värde. Den skapar bara oro och förvirring.

Alltså, föreningen skall ej upphöra eller uppgå i någon annan förening. Den nuvarande styrelsen väddar därför till alla om ett uppriktigt samarbete, ty var förvissade om att i en snar framtid kommer vår förening att vara av den största betydelse.

Till slut vill jag å styrelsens vägnar önska Er alla en verkligt GOD JUL!

Eric Nordquist

0-0-0-0-0-0

Ur detta nummer:	sid
Is från rymden	176
Tvivlarens evangelium	178
Frågespalten	183
Klipp från andra tidningar	187
Bevisen för besök av människor från grannplaneterna	194

0-0-0-0-0-0

IS FRÅN RYMDEN

Statistisk utredning nr 6.

I den utmärkta boken "The Expanding Case for the UFO" har Jessup ägnat ett kapitel åt äldre och nyare rapporter om is som faller från rymden. Här skall nu undersökas om något samband kan påvisas mellan Jessups rapporter om is från rymden och frekvensen av flygande tefatsrapporter. Först gör vi upp en lista över aktiva veckor. Den grundar sig huvudsakligen på den statistik som publicerats i ToR nr 1 och 3. Vi får alltså följande aktiva perioder baserade på det inbördes läget mellan Venus och Jorden.

Period nr 1	veckorna nr 2 - 11	=	10 veckor
" " 2	" 21 - 25	=	5 "
" " 3	" 37 - 44	=	8 "
" " 4	" 60	=	1 vecka
" " 5	" 71 - 79	=	8 veckor

Vi har alltså fem perioder med totalt 32 aktiva veckor under de 83 veckorna mellan vart möte Venus - Jorden. Detta ger oss en aktiv tid, som utgör 38 % av totala tiden. Skulle fallande is ej ha med flygande objekt att göra så bör vi finna att omkring 38 % av alla rapporter om fallande is hänför sig till aktiv tid enligt ovanstående tabell. Och så till Jessups rapporter.

1. No- 11 1950 = period 3, aktiv vecka nr 41, Exmoor, England.
Lantbrukaren Edward Latham gick på morgonen ut på sina ägor och fann ett lamm ligga dött som träffat av blixten. I huvudet fanns ett djupt sår. Intill låg ett isblock på 6 - 7 kg, som tydligen fallit från himlen. Det hade grävt ned sig i marken över en decimeter. Vädret hade varit varmt. Både runt på fältet och på landsvägen låg isstycken **stora** som tallrikar. Andra bönder fann också is bland boskapen och utefter vägen mer än sex km från platsen fann man utströdda isstycken. En liknande händelse inträffade år 1910 då tre får dödades.
2. Nov. 24 1950 = period 3, aktiv vecka nr 43, London, England.
Det var i Wandsworth, London, som ett isstycke c:a tre dm i fyrkant föll från klar himmel genom taket på ett garage. Nattvakten trodde först att en värmepanna exploderat, så våldsamt var nedslaget. Flygministeriet trodde att isen kunde ha tappats från något flygplan med avisningsanläggning. Men efter vad man visste hade inga flygplan funnits i området!
3. Nov. 26 1950 = period 3, aktiv vecka nr 43, Essex, England.
Reginald Butcher från Stebbing, Essex, hittade på trädgårdsgången något liknande is som fallit från himlen. Det undersöktes och befanns vara något okänt ämne. Det vägde c:a ett halvt kg och var tre dm långt, men det smälte inte! Det var inte is och inte glas eller kristall fast det var genomskinligt. Polisen tog hand om biten och det hela är ännu ett mysterium.
4. Nov. 27 1950 = period 3, aktiv vecka nr 43, Hertfordshire, England.
Ett isblock, som var tre dm långt och 1 dm tjockt, föll från himlen framför fötterna på den förskräckte herr Tunmore, medlem i the Royal Automobile Club i Braughing. Isstycket landade utan att splittras och det vägde över 2 kilo.
5. Dec. 3 1950 = period 3, aktiv vecka nr 44, Wandsworth, England.
Ett isblock på omkring ett kilos vikt föll på ett hus.
6. Dec. 7 1950 = period 3, aktiv vecka nr 44, Wycomb, England.
En skolpojke såg hur en c:a 2 dm stor iskub föll till marken och slogs

i bitar. Det fanns inga flygplan uppe! Dessa rapporter i november och december väckte stor uppmärksamhet.

7. Dec. 26 1950 = vecka 47, ingen aktiv period, Skottland.
Ett isblock på över femtio kilos vikt krossades på en väg vid Dumbartowshire. Polisen som samlade ihop bitarna påstod, att några av dem hade tydliga räfflor.
8. Dec. 21. 1950 = vecka 46, ingen aktiv period, England.
Ett isblock på omkring ett halvt kg föll från himlen och slet en scarf av huvudet på fröken Margaret Patterson, Lingwell Road 24, Tooting London. Man kunde ej se eller höra något flygplan.
9. Jan. 10 1951 = vecka 50, ingen aktiv period, Tyskland.
En snickare dödades av en nära två meter lång istapp som föll från himlen.
10. Jan. 15 1953 = vecka 71, period nr 5, USA.
En isbit, 35 cm lång och 15 cm bred följde av mindre stycken föll alldeles intill en kvinna och hennes barn vid Whittier i Kalifornien.
11. Feb. 18 1953 = vecka nr 76, period nr 5, USA.
Omkring kl. 10.20 på förmiddagen föll ett äggformat isstycke vägande omkring 25 kg, ned vid Freeport, Long Island och förstörde en rosenrabatt. Air Force förklarade, att det ej kunde ha bildats på ett flygplan.
12. Juni 4 1953 = vecka nr 8, period nr 1, USA.
Omkring femtio stora isblock föll över bilarna på en parkering vid Long Beach i Kalifornien och skadade dem svårt. Somliga bitar var mer än meterlånga. Bombardemanget höll på i ungefär två minuter. Även sedan de splittrats vägde de större styckena c:a 10 kg. Som hela stycken uppskattade man att de vägt över 100 kg.
13. Aug. 16 1954 = vecka nr 72, period nr 5, England.
Från den klarblå himlen föll någonting ned i skorstenen till ett hus i Eltenham, London. Spisen slogs sönder och vardagsrummet blev fullt med sot.
14. Sept. 8 1954 = vecka nr 76, period nr 5, England.
Fru Campell i Leeds träffades i huvudet, så att hon måste föras till sjukhus. Då man senare sökte på platsen kunde man ej finna något, som kunde ha träffat henne.

Om vi nu anta, att dessa fjorton rapporter - Jessup har inte fler i sin bok - är slumpvis fördelade i tiden så bör vi finna fem eller sex inom de veckor då tefatsaktivitet konstaterats. Nu är det i stället 11 stycken inom de aktiva perioderna och endast 3 utom. Vi finner alltså ganska precis dubbelt så många, som vi kunnat vänta om det ej fanns något samband. Dessutom var vintern 50-51, då de tre "misserna" inträffade ganska livlig. Perioderna är ej endast statistiskt iakttagbara. I det enskilda året kan avvikelserna vara ganska stora.

Jessups bok utkom 1957 d.v.s. fem år innan statistiken rörande Venus inflytande på rapportfrekvensen hade utarbetats.

Denna undersökning är den sjätte som gjorts för att kolla statistikens hållbarhet. De tidigare undersökningarna äro:

1. Femtonhundra norska rapporter åren 1952 - 57. Då Venus är närmare än solen erhöles i medeltal 25 rapporter per månad mot 18 då Venus var längre bort än solen.

forts. å sid 181

TVIVLARENS EVANGELIUM

Genom upptäckten av det s.k. Thomasevangeliet, som år 1946 påträffades i Egypten, anser sig forskarna ha kommit närmare Jesusordens ursprungliga form. Handskrifterna är från 500-talet, men textkärnan är minst lika gammal som våra evangeliers och röjer inflytande från både egyptiskt eremitväsende och gnosticism, skriver i denna artikel Per Meurling.

År 1946 hittade man i en forngrav vid en liten by i Övre Egypten ett märkligt manuskript, som vid närmare eftersyn visade sig vara ett nytt, hittills okänt kristet evangelium, det så kallade Thomasevangeliet. Upphittaren ville föra handskriften ur landet för att sälja den i USA. Men den egyptiska staten var medveten om, vilket oerhört värde det även rent ekonomiskt här var frågan om och förbjöd utförseln. Under nära tio år förhandlades sedan om priset ända till dess att det kostbara fyndet slutligen förvärvades av det koptiska museet i Kairo, där dr Pahor Lahib år 1956 kunde utge texten och göra den tillgänglig för forskningen.

Handskriften är från 500-talet e.Kr. och röjer inflytande av både egyptiskt eremitväsende och gnosticism. Men bakom den överarbetningen skymtar en äkta urkristen tradition, som i vissa fall tycks vara till och med ursprungligare än den man möter i våra nytestamentliga evangelier. Bibelforskarna har redan funnit anledning att ställa frågan om icke flera Jesusord återges på ett riktigare sätt i det nyfunna evangeliet än i Nya Testamentet. Vad som under alla omständigheter står fast är, att Jesu uttalanden här icke återges efter Markus, Matteus, Lukas och Johannes utan öser ur en självständig traditionskälla. Textkärnan är minst lika gammal som våra evangeliers.

Tidigare i Egypten upptäckta nya Jesuord får sin förklaring.

Det nya evangeliet, som utger sig härstamma från aposteln Thomas, innehåller även ett antal hittills okända Jesuord. Som bekant upptäcktes i slutet på 1800-talet vid Oxyrynchos i Egypten en mängd papyrusfragment men utsagor av Jesus. Forskningen har nedlagt ett stort arbete på att tolka dessa delvis svårt skadade papyri. Det har nu visat sig, att dessa Jesuord, som väckt ett sådant utomordentligt uppseende och givit anledning till så mycken diskussion, i själva verket är hämtade ur Thomasevangeliet. I samband härmed har det också blivit uppenbart, att forskarnas försök att komplettera de i Oxyrynchos funna Jesuorden på de ställen, där texterna var skadade, nästan genomgående är felaktiga. Det är ett bedrövligt faktum ägnat att för framtiden göra oss misstroga mot möjligheten av sådana textförbättringar - så kallade emendationer - som de lärde här sysselsatt sig med. I och med att det genom det nyfunna Thomasevangeliet den rätta, fullständiga läsarten blev tillgänglig stod det klart, att Harnack, Deissman och en lång rad av våra främsta bibelforskare gång på gång misstagit sig under sina försök att utfylla luckorna i tidigare fragmentiska papyri med Jesuord. Det nya evangeliet bidrar sålunda till att forskningens kritiska självbesinning och till att förnya ödmjukheten hos dem som sysslar med ett så sprött textmaterial.

Kommer Thomas på sina ställen närmare Jesu ord än våra evangelier?

En av de viktigaste frågorna Thomasevangeliet ställt oss inför är frågan om icke vissa ord och liknelser i våra vanliga evangelier ursprungligen haft en annan form. Det nya fyndet skulle alltså kunna bidra till att vi kom Jesu egen ordalydelse och grundtanke närmare. Naturligtvis gäller det här ytterst ömtåliga problem, där det är svårt att nå någon absolut visshet. Men några enkla exempel torde ådagalägga arten av de överväganden, som aktualiseras.

Alla känner naturligtvis till liknelsen om säningsmannen hos Markus 4:4, och många har säkert i likhet med mig undrat över att det där inledningsvis

heter, att somt av sådden föll "vid" vägen. Thomasevangeliet återger samma liknelse, men där heter det, som man kunde vänta, att somt föll "på" vägen. Det måste vara den ursprungliga meningen. Olikheten kan förefalla bagatellartad, men får ökad betydelse, då man lägger märke till, att symboliken tillika är klarare antydd hos Thomas än hos Markus: "...somt föll på stengrund - - - och sände inga ax mot himlen...."

Den sistnämnda himmelssymboliken saknas hos Markus.

Ännu starkare ter sig misstanken, att Thomas bevarat den ursprungliga formen i ett annat fall. Hos Lukas 5:36 framställer Jesus en, om man tänker efter, ganska konstig liknelse: "Ingen river ~~av~~ en lapp från en ny mantel och sätter den på en gammal mantel" etc.

Det är ju självklart, att man inte fördärvar en ny klädnad för att laga en gammal. Har Jesus verkligen betjänat sig av en sådan bild? Den verkar i högsta grad sökt.

Varianten i Markus 2:21 talar om att ingen syr en lapp av okrympt tyg på en gammal mantel. Vad det okrympta tyget har för djup betydelse i liknelsen förblir oklart.

Men i Thomasevangeliet har detta Jesuord en enkel och osökt form, som bär ursprunglighetens och äkthetens prägel:

"Ingen sätter en gammal lapp på en ny mantel. ..."

Även den därpå följande liknelsen om det gamla och nya vinet presenteras bättre i Thomasevangeliet än hos Lukas och Markus:

"Ingen dricker gammalt vin och begär genast att i stället få dricka nytt. Och man håller inte nytt vin i gamla läglar" etc.

Thomasevangeliet kompletterar tidigare kända Jesuord.

Den inledande sentesen saknas hos Lukas och Markus. Ofta kompletterar Thomasevangeliet på detta sätt tidigare kända Jesuord. Hos Markus 6:4 fastslås:

"En profet är icke föraktad utom i sin fädernestad..."

Hos Thomas lyder motsvarande ställe: "Ingen profet väcker tillfredsställelse i sin fädernestad. Ingen läkare botar dem som känner honom."

Den österländska förkärleken för parallellismer i framställningen är bekant. Med tanke härpå kan det ifrågasättas om icke parallelliseringen mellan profeten och läkaren här är ett uttryck för äkta orientalsk talekonst och om den inte kunde antas komma Jesu egna ord närmare än det mera nedskurna yttrandet hos Markus. Men är det härvidlag möjligt att nå längre än till själva frågan?

Det förefaller knappast så.

Andra parallellismer hos Thomas, som bär en ganska retorisk karaktär, ökar enstveghägsenhet. Hos Matteus 6:24 sägs det helt enkelt: "Ingen kan tjäna två herrar. ..."

Thomas bygger på österländskt manér ut påståendet med paralleller:

Det är omöjligt att en människa rider på två hästar samtidigt och spänner två bågar samtidigt och det är omöjligt, att en tjänar två

herrar..."

Nya liknelser av Jesus.

Bland de nya, hittills okända liknelser, vilka i Thomasevangeliet tillskrivs Jesus, fäster man sig vid en, som handlar om himmelriket och det evigas värde i jämförelse med det förgängligas:

"Jesus sade: Faderns konungarrike liknar en köpman, som hade en varulast. Då denne köpman som var en klok man, fann en pärla, gav han bort varulasten och köpte endast pärlan. Även ni söker efter en skatt, som icke fördärvas, utan förblir, något som inte nås av mott och mal och icke förtäres av mask."

En forskare har redan med en bevisföring, som det här skulle kräva stort utrymme att referera, sökt göra gällande, att denna liknelse skulle vara äkta och återgå på Jesus.

En annan ny liknelse i det nyfunna evangeliet är följande;

"Jesus sade: Faderns konungarrike liknar en kvinna, som bar en kruka mjöl och hade lång väg att gå. Örat på krukans gick sönder. Mjölet strömmade ut efter henne på vägen, men hon märkte det inte. Hon förstod inte att arbeta. Då hon kom hem satte hon ner krukans och fann den tom."

En tredje ny liknelse är denna:

"Jesus sade: Konungariket liknar en människa, som hade en gömd skatt i sin åker och om vilken hon ingenting visste. Hon fann den inte innan hon dog. Hon lämnade den efter sig åt sin son, men även han visste ingenting om. Han skötte om åkern och sålde den. Och köparen plöjde och fann skatten."

En fjärde liknelse har en våldsam ton, som inte återfinnes i våra evangelier:

"Jesus sade: Faderns konungarrike liknar en människa, som ville döda en hög herre. Han drog svärdet ur slidan hemma och stötte det i väggen för att utrona om hans hand skulle vara stark nog. Sedan dödade han den höge herrn."

Vad människan här får pröva är sin styrka att döda världen och dess herre, Satan.

Jesus och kvinnorna i Thomasevangeliet.

Tanken på den himmelske fadern och hans rike löper som pärlor på ett band i en lång rad liknelser genom det nya evangeliet och härtill knyter sig den idén, att de himmelska människorna är oskyldiga som barn: de har bland annat enligt evangelisten höjt sig över motsatsen mellan man och kvinna.

På ett ställe låter Thomas, Simon Petrus yttra sig i ytterst fördömande ordalag om Maria från Magdala:

" - Hon bör lämna oss, ty kvinnor är icke värdiga det eviga livet.

Jesus svarade:

- Se, jag skall dra upp henne, så att hon blir som en man och så att även hon blir en levande ande, som liknar er män."

Det är ett Jesuord, som äger särskild aktualitet genom den strid om kvinnliga präster, vilken utkämpas i vårt land. I och för sig torde det bli svårt att visa, att det äger mindre auktoritet än många Jesuord i våra kanoniska evangelier.

Utforskningen av det nyfunna Thomasevangeliet har just begynnats och det återstår många problem att lösa. Själva förståelsen av texten - skriven på kop-tiska, med utgångspunkt från grekiskt original - bjuder alltså på flera

ställen stora svårigheter. Men att här en självständig Jesustradition besläktad med det tyvärr endast i några brottstycken bevarade Hebreérevangeliets **torde redan** stå klart för forskningen.

Thomasevangeliet - euaggelion kata Thomas - består av 112 Jesuord, här och var inramade av en ytterst knapphändig antydd berättelseram. För förståelsen av kristendomens ursprungsformer är det av oskattbart värde.

Bland de många papyri som den torra egyptiska sanden bevarat åt oss genom århundraden intar det en märklig rangplats.

* Vi nr 50, 1959.

0-0-0-0-0-0

Is från rymden.....

forts. från sid 177

2. C:a tusen rapporter ur Weltraumbote 1954 - 61 visar stark och detaljerad anknytning till Venus. C:a dubbelt så många rapporter per vecka under aktiv tid som under mellanperioderna.
3. C:a fjortonhundra danska rapporter från 1959 - 60 - 61 visa att medelintensiteten under året bestäms av Venusstatistiken. År 1959 innehöll 42 aktiva veckor och gav i medeltal för året 65 rapporter per månad. År 1960 innehöll blott 11 aktiva veckor och medeltalet rapporter per månad sjönk till 23 st. År 1961 innehöll 30 aktiva veckor och gav medeltalet 31 rapporter per månad.
4. Svensk dagspress innehöll åren 1960 - 1961 45 st rapporter. Året 1960 då vi hade 11 aktiva veckor erhöles i medeltal 0,4 rapporter per månad och år 1961 då vi hade 30 aktiva veckor erhöles i medeltal 3,3 rapporter per månad.
5. Försvarsstabens rapportmaterial åren 1948 - 1959 visar att medeltalet under aktiv tid enligt Venus-statistiken varit 3,5 rapporter per månad medan värdet under mellanperioderna varit 2,1 rapporter per månad.
6. Jessups fallande-is-rapporter sträcker sig från november 1950 till september 1954. Det ger oss totalt 58 månader. Under aktiv tid enligt Venusstatistiken erhöles i medeltal 7,5 gånger så hög fallande-is-frekvens som under mellantid. (Per månad medeltal 0,63 resp. 0,08 rapp.)

Sammanfattningsvis kan man konstatera att tiden 1948 - 1961 helt bestyrker sambandet mellan Venus och rapporterna om flygande objekt. Det föreligger vidare ett klart samband mellan flygande objekt och fallande-is, åtminstone om man kan anse Jessups material representativt. Det skall bli intressant att se hur statistiken slår för åren 1962 och framåt.

Ivan Troeng.

0-0-0-0-0-0

Kan man anse Adamski som

forts. från sid 182

dessa rymdbröder, enligt kontaktpersonernas samstämmiga vittnesbörd, uppvisar ställer dem på fullt jämnställd fot med Bibelns "himlagestalter". Vi arma jordevarelser ha sannerligen inte mycket att komma med ifråga om etik. Sen må vi heta Wallenqvist eller vad som helst.

Talet om en nära förestående övergång till en ny tidsålder - ett fredsrike på jorden - är förvisso inte något romantiskt önsketänkande. Den som i dag skådar ut över världen och betraktar händelserna på det

forts. å sid 184

UPPLYSNINGSSKRIFTER FRÅN IFOLOGISKA SÄLLSKAPET

|||||

I.S. stencilserie kan fortfarande erhållas komplett. Rekvireras direkt från vår adress, Box 607, Stockholm 1. Betala först efter erhållen leverans. giroinbetalningskort medföljer.

nr 1	-	Tefaten och världspolitiken - A. Perego	Kr 1:-
2	-	Dewilde och de små figurerna	-:50
3	-	Hur M. Dewilde förlorade en höna	1:-
4	-	Fallet Gill	1:-
5	-	Ufo-rapporter från Sverige 1960-61	1:-
6	-	Vatten på månen	1:-
7	-	De flygande tefaten och deras elektriska drivmetod	3:-
8	-	Kort sammanfattning rörande 'pingstmeteoren' 1961	1:-
9	-	Rymdmänniskornas landningar i Frankrike hösten 1954	3:-
10	-	Joe Simontons byteshandel med rymdmännen	-:50
11	-	Hög kultur på Mars - enligt sovjetexperter	1:-
12	-	Frågan om 'jordaxelns tippning'	2:-
13	-	Förslag rörande rymdforskning	1:50
14	-	Flygande tefat över Sverige 1961	1:-

Ifo-rapportformulär sänds på begäran.

0-0-0-0-0-0

KAN MAN ANSE ADAMSKI SOM EN BLUFFMAKARE?

|||||

Svar till UFO-minded (ToR nr 8).

Med all säkerhet är sign. "UFO-minded" inte ensam om sin undran. Rätt många ifologer ställer sig nog frågande betr. äktheten i Adamskis "rymd-äventyr", om de inte rent av ställer sig skeptiska. Andra åter tar dem på fullt allvar och ser i Adamski en slags "lärofader". Det hela tycks mest röra sig om vilken uppfattning var och en bildar sig om honom. Det finns vad jag kan förstå egentligen ingen möjlighet att vare sig bevisa att Adamski skildrar verkligheten eller att bevisa motsatsen. Mig veterligt föreligger inget som helst protokoll, som visar att hans fotografier har prövats av någon sakkunnig och således inte heller något bevis för att de är äkta eller att de inte är det. Det är därför ganska vanskligt att fälla något bestämt omdöme i ena eller andra riktningen.

Vilken inställning man än må ha i denna fråga så är det i alla fall en sak som är iögonfallande inte bara hos Adamski utan så gott som alla kontakter, nämligen Budskapet. Skeptikern avfärdar naturligtvis dessa som rena önsketänkandet eller som en produkt av vissa fantasifulla personers "nya-tidsåldersromantik". För den som inte endast studerar den moderna ufologin med dess aspekter utan även går tillbaka till händelser och budskap, omtalade i bl.a. Bibeln, framträder budskapen genom Adamski, Carl Anderson, Eugenio Siragusa, liksom Ashtars budskap m.fl. som en parallell till dessa. Många händelser och syner, omtalade i Bibeln får f.ö. just genom ufologien en lösning som är lika nervpirrande som sensationella. En människa som tror på Gud och på Bibeln har måhända lättare att se sambandet mellan Biblens profetior och nutidens "tefatsbudskap" än den som enbart intresserar sig för den rent tekniska sidan av UFO-problemet. Man får givetvis vara på sin vakt mot "ulvar i fårakläder", men man får å andra sidan också akta sig för att avfärda något innan saken ägnats ett opartiskt studium. "Allt kan hända i en bojningsring", har någon sagt och detsamma kan tillämpas också i fråga om ifologien. De budskap som når oss via dessa kontakter är värda just ett sådant opartiskt studium, ty de rör sig, som var och en kan märka av dess innehåll, om genomgripande och världsomvälvande händelser som - precis enligt Bibeln - skall inträffa i samband med övergången till den Nya Tidsåldern. Den etiska hållning som

forts. å sid 181

ANG. FRÅGA I TOR NR 7

||||||| ||||||| ||||||| |||||||

Eftersom vi väl alla känner det vara angeläget att få kontakt med de människor som antagligen beböjer andra planeter och som övervakar vår jord, föreslås, att samtliga ifolöger i Svergie varje dag klockan 21.00 under fem minuters tid tills vidare försöker sända telepatiska budskap till Venusfolket.

Med olika tekniska hjälpmedel har det bl.a. i USA gjorts många försök att få kontakt, men det verkar som om sådana metoder inte skulle ge positiva resultat. Sändning av tankar däremot tycks i flera fall ha lett till kontakter. Kanske en samlad, koncentrerad sändning kan vara verkningsfull.

De som är med om detta experiment, kan läsa kapitlet 'Psykisk utveckling' i Ray och Rex Stanfords bok "Kontakt med rymdmänniskor". Där ges råd och synpunkter för den som vill utveckla sina psykiska krafter.

SM

0-0-0-0-0-0-0

IFOLOGISK ALARMCENTRAL

||||||| ||||||| ||||||| |||||||

Många gånger har det slagit mig, att den ifologiska larmberedskapen är synnerligen dålig här i landet. Man nöjer sig med att samla material och pressklipp långt efter det att en observation gjorts. Varför inte inrätta alarmcentraler?

Här i Stockholm borde det inte vara omöjligt. En sådan grupp kan bestå av c:a 2-4 personer, av vilka någon har bil. Gruppen är jourhavande. Varannan eller var fjärde vecka byts en gruppmedlem ut mot en ny, som utses ur respektive förening. På så sätt sker en ständig cirkulation och flera aktiveras i arbetet. Att gruppmedlemmarna bör vara representativa och väl insatta i ifologien är väl självklart.

Bilen kan lämpligen utrustas med kamera plus teleoptik, filmkamera (-zoom), kikare, batteridrivnen bandspelare, UFO-detektor m.m. Denna utrustning bör vara privat, då föreningarnas ekonomi ej kan belastas.

Låt oss se på ett praktiskt exempel. En observation görs, låt oss säga i Norrtälje, c:a 6 mil nordost om Stockholm. Vittnen alarmerar pressen eller lokalpolisen, som varskor statspolisen i Stockholm. Därifrån (eller på något annat sätt) når uppgiften dagspressen, som ju har ständig nyhetsbevakning. Dagspressen varskor den jourhavande gruppen. Det är här den springande punkten finns, men det borde inte vara alldeles omöjligt att etablera ett samarbete med någon tidning. Den jourhavande gruppen kan ju i utbyte ställa tefatsexpertis till förfogande för kommentarer och dylikt.

Gruppen beger sig snabbt till det aktuella området, intervjuar folk och söker sammanfatta de faktiska omständigheterna. Många observationer görs ju sporadiskt eller kontinuerligt under flera timmar, så det är inte alldeles omöjligt, att filmkameran kan komma till användning.

L

0-0-0-0-0-0-0

KLIPP, BIDRAG OCH DISKUSSIONSINLÄGG mottages som tidigare under adress: Askund, Skyllbergsgatan 18, BANDHAGEN.

0-0-0-0-0-0-0

DATERAR SFINXEN DEN STORA PYRAMIDEN

I sin bok "Forntidens Teknik" ifrågasätter H. Kjellson om sfinxen utgör en datering av den stora pyramiden. Sfinxen är en **kolossalstaty**, som huggits direkt ur klippan på vilken den vilar, den är 60 m lång och 20 m hög. Astronomiskt utgör den en kombination av två stjärnbilder i djurkretsen. Lejonet har fått ge sfinxen dess kropp medan huvudet erhållits från Jungfrun.

Det är 12 200 år sedan jorden befann sig på gränslinjen mellan Lejonets och Jungfruns stjärnbilder.

Kjellson återger också några traditioner, som antyda att pyramiden kan ha byggts som ett skyddsrum mot den väntade syndafloden.

N.O. Bergqvist beskriver i "The Moon Puzzle" ytterst övertygande den kosmiska katastrof, som orsakade syndafloden samtidigt som den gav jorden dess måne.

I ett mycket intressant verk från år 1930 "The Children of Mu" redogör James Churchward för hur syndafloden i form av en enorm norrgående vattenmassa sopade bort en stor kultur från stora delar av Ostasien. Det var Bibelns syndaflod och den tog med sig mammutarna från de bördiga slätterna vid nuvarande Gobi-öknen till norra Sibirien, där man nu funnit dem infrusna. Denna norrgående flod vräkte ned Norra Ishavets ismassor över Skandinavien och Nord-Amerika. De stängde Golfströmmen och satte igång vår senaste istid. Enligt de uppgifter Churchward kunnat finna i samtida uppteckningar på ler- och stentavlor inträffade denna katastrof för c:a 12 000 år sedan.

Med kol¹⁴-metoden har man i Amerika lyckats datera vissa skogar, som vräktes omkull av de norrifrån nedstörtande ismassorna. Man har kommit till att de vräktes omkull för c:a 12 000 år sedan.

Här har vi alltså tre samstämmiga uppgifter: Sfinxen - samtida uppteckningar och en kol¹⁴-bestämning.

"Guldålderns folk" handlar om den största katastrofen i jordens historia och beskriver hur den radikalt förändrade betingelserna för människan. Den ger också några glimtar av den kultur, som blomstrade på jorden under c:a 200 000 år före syndafloden, av dess vetande och livsuppfattning. Skrifter som är 70 000 år gamla, visa att de långt före Einstein hade fullt klart för sig sambandet mellan materia och energi och att de långt före vår läkevetenskap hade en fullt klar uppfattning om det endokrina körtelsystemets funktion och om psykomatiska effekters betydelse för människans fysiska reaktioner.

I. T.

0-0-0-0-0-0

Kan man anse Adamski som en bluffmakare?

forts. från sid 181

världsliga, politiska och religiösa planet såväl som på det ifologiska kan knappast undgå att se vartåt det lutar.

Vi behöver måhända inte bry våra hjärnor så mycket med frågan om äktheten i Adamskis och hans gelikars upplevelser. De bevis som föreligger om UFO's existens och deras interplanetariska ursprung är i själva verket så överväldigande att en ifolog knappast behöver sväva på målet i denna fråga. Skeptikern kommer alltid att tvivla. Sedan må man - som Desmond Leslie skriver - föra fram den Allsmäktige själv inför honom.

En detalj i Adamskis skildring av sina rymdfärder har dock i varje fall beforts. å sid 193

FÖRENINGSNYTT MM

!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Under denna rubrik införes meddelanden från landets sällskap och grupper liksom också idéfrämjande annonsering - allt givetvis utan kostnad. Sänd uppgifterna i tid.

IFO-GRUPPER OCH SÄLLSKAP I SVERIGE JUST NU

!!

- GKS - Gotlands Kosmologiska Studiegrupp, Visby. Kontaktman: Walter Karlsson, Nunnegränd 2, Visby l. Tel. 11335.
- HIS - Halmstads Ifologiska Sällskap. Kontaktman: Johan Engström. Tel. 30851.
- IS - Ifologiska Sällskapet, Box 607, Stockholm l. Kontaktmän: Ing. K E Nordquist, tel. 08/499632 mellan kl. 12-13 och Brage Jansson. Tel. 08/750968.
- LIO - Linköpings Ifologiska Organisation, Gustav Adolfsgatan 21, Linköping. Kontaktman: Sven Andersson, Mjärdevigatan 6, Jägarvallen, Linköping.
- MIS - Malmö Interplanetariska Sällskap, Fack 2012, Malmö 2. Kontaktman: Alve Holmqvist. Tel. 040/977403.
- US - Ufologiska Sällskapet, Uppsala. Kontaktman: K H Svensson, Hjalmar Brantingsgatan 7 B, Uppsala. Tel. 018/44410.

0-0-0-0-0-0

STOCKHOLM: Ifologiska Sällskapet har haft extra årsmöte, varvid Sällskapetets stadgar behandlades. Det beslöts emellertid att stadgarna skulle hänskjutas till en stadgekommitté, som vidare bearbetar dessa. Ang. Sällskapetets årsavgift "klubbades" denna till 20:-kr/år fr.o.m. 1964. Årsavgiften kan lämpligen insättas på Sällskapetets postgiro 55 85 83.

0-0-0-0-0-0

TACK! TOR:s redaktion vill på detta sätt tacka Er alla som bidragit med artiklar, klipp och diskussionsinlägg till tidningen. Ingen nämnd och ingen glömd.

0-0-0-0-0-0

TID OCH RUM: Organ för Ifologiska Sällskapet, Stockholm. Ansvarig utgivare: Sven-Erik Asklund. I Redaktionen: K E Nordquist, Brage Jansson och Ing-Marie Asklund. ToR nr 10 beräknas utkomma i januari/februari. Prenumerationspriset är fortfarande 2:-/nr som insättes på postgiro 55 85 83 under adress: Ifologiska Sällskapet, Box 607, Stockholm l. Skriv ToR på och dessutom vilka nummer pren. avser - i annat fall börjar vi med det sist utkomna numret. Förnya Er prenumeration i god tid, ToR kommer då i obruten följd. Under år 1964 beräknas ToR utkomma med ett nummer varann månad, alltså 6 nummer, önskar Ni ToR under hela år 1964 kan Ni sätta in kronor 12:- å ovanstående postgiro.

Redaktionen vill åter påminna vår läsare om att brev med önskemål, artiklar och liknande sändes under adress: Asklund, Skyllbergsgatan 18, BANDHAGEN.

0-0-0-0-0-0

UFO-KLUBB I DANMARK
 =====

UFO Klubben, Aggersborggade 3 KL, Köpenhamn Ö, Danmark har hørt av sig genom Ole Hansen.

Ole Hansen, vars adress är: Helsingborggade 2, Köpenhamn Ö, skriver bl.a. att han gärna önskar få ett samarbete till stånd mellan likatänkande danskar och svenskar - både mellan föreningarna och sällskapen i respektive länder och individuellt. Vi norrboende svenskar är alltså hjärtligt välkomna, när vi besöker Köpenhamn nästa gång - man önskar som sagt både personliga kontakter och att vi kommer på deras sammankomster. Lämpligast är väl att kontakta Ole Hansen direkt, eftersom det kan tänkas vara stängt på klubben.

December 1963

- 5.12. Yoga Laerer Hr John Charlsen. Taler om: Yogas stilling i Vesten.
- 12.12. Sammankomst. (Ordet frit)
- 19.12. Hr Hans Lauritzen: UFO - Nyt fra hele verden.
- 26.12. 2. Juledag. Lukket.

Januar 1964

- 2.1. Sammenkomst. (Ordet frit)
- 9.1. Salgssjef Hr Leif Petersen. Taler om: UFO
- 16.1. Hr Hans Lauritzen: UFO - Nyt fra hele verden.
- 23.1. Guldsmed Hr Egon Møller. Taler om: Menske eller Automat.
- 30.1. Sammenkomst. (Ordet frit)

Februar 1964

- 6.2. Overlaerer Hr Henry Yting. Taler om: Bor Gud i atomet.
- 13.2. Hr Ensio Slej: Stjerne Fotografering.
- 20.2. Hr Hans Lauritzen: UFO - Nyt fra hele verden
- 27.2. Psykoanalytiker Hr Valdemar Johansen (ämne ännu ej fastställt)

Marts 1964

- 5.3. Laasesmed Hr Hammerbak. Taler om: Nye ideer og tanker om magnetismen.
- 12.3. Mentalhygiejniker Hr Karl Larsen. Taler om: Tenk vis vi kente vore egne kraeften.
- 26.3. Skaertorsdag. Lukket.

April 1964

- 2.4. Ingenør Hr Peter Møller. Taler om: Nogle eksempler på mærkelige parapsykologiske tildragelser indenfor de sidste århundreder.
- 9.4. Koefods Skoles Socialrådgiver Hr Åge Netteberg. Taler om: Socialprinsipper.
- 16.4. Hr Hans Lauritzen: Taler om: UFO - Nyt fra hele verden.
- 23.4. Poletikomiser Sved Gredsted, stifteren af poletiets socialtjenste i Danmark. Taler om: Ungdomskriminalitet.
- 30.4. Yoga Laerer John Charlsen. Taler om: Yoga i den Tibetanske kultur.

Maj 1964

- 7.5. Kristi Himmelfartsdag. Lukket.
- 14.5. Eventuelle nye ideer angående emner modtages. Her håber vi også på tilslutning fra Sverige.
- 21.5. Hr Hans Lauritzen. Taler om: UFO - Nyt fra hele verden.

Alle aftner felles kaffebord af 2 Kr og diskution efter alle inledene foredragene.

Alle foredrag kl. 20.00.
 Ret til retelser forbeholdes

U.F.O. Klubben, Aggersborggade 3 KL, KØBENHAVN Ø

(Linie 9 fra Østerport station - stå paa samme side som stationen. Eller linie 9 fra Kgs Nytorv - stå paa samme side som det Kgl Teater - skal af ved Clasensgade, op ad Clasensgade, 2 gade paa højere side).

0-0-0-0-0

70-åringen som såg tefaten säker Beskriver dem i bild för GT

STENUM (GT:s utsända)

— Om jag bara fick se de där varelserna en gång till... Och tefatet... Det var så längesen nu...

— Varför det? Börjar ni tvivla nu, herr Karlsson?

— Nej. Jag har sett tefatet och de två varelserna. Tre gånger. 1957 i augusti och 1958 i februari... Men detaljerna... Ibland ser jag dem kristallklart framför mej... sen försvinner de... Jag vet att det låter otroligt... därför har jag hållit

tyst... begriper inte hur det läckt ut...

— Vill ni vara snäll och teckna ner det där ni såg första gången bakom mossen?

— Nja... kan inte rita... men ska försöka... kanske tror ni mej då...

Det här samtalet utspann sig i Stenum i fredags kväll. F. d. gasverksarbetaren Karl Gustav Karlsson 70 år och GT:s utsända satt kring den förras köksbord och diskuterade

rymdfenomen. Det hade vi gjort i två timmar när diskussionen hade kommit så långt att ritblocket plockades fram.

Förhistorien är den, att Karl Gustaf Karlsson i Stenum — som ligger några kilometer öster om Skara — påstår sig ha sett ett flygande tefat och två "rymdpiloter" vid tre tillfällen. Första gången detta inträffade var torsdagen 7 augusti 1957. Från trädgården som ligger bakom herr Karlssons röda stuga fick han se något underligt föremål som med en svindlande hastighet flög i trädtopps höjd, gjorde en tv-r kurva och landade på en låg kulle alldeles intill skogsbrynet, som ligger på andra sidan den mosse som skiljer Karlssons stuga från skogen. Han rusade in till fru Maja och berättade vad han sett. Hon slog bort det som nonsens, men förbjöd honom att ge sig dit bort och se efter vad det var!

— Där är så sankt och jag var rädd han skulle gå ner se, säger hon.

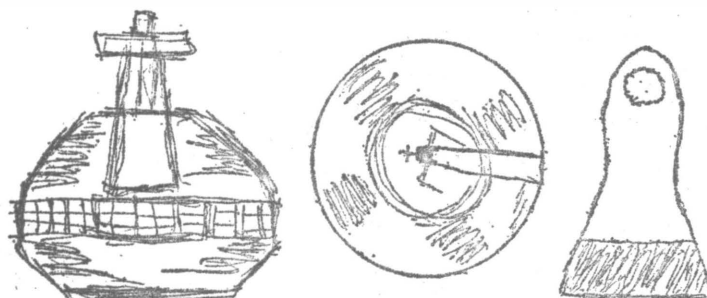
Någon timme senare — det

skymning — satt makarna ute i trädgården och drack kaffe när de plötsligt fick se två underliga ting hoppa och skutta på mossen.

— Min första tanke var att det var fåglar. Men de var så stora. Jag gick då bort till staketet och därifrån kunde jag se tefatet! Jag hade ju läst om såna i tidningarna... Men det här såg inte riktigt ut så som på bilderna... det var inte av metall, det glänste inte i alla fall... och inte heller var det platt... snarare som två mot varandra vända skålar...

Varelserna beskriver herr Karlsson som "toppiga", insvepta i en gråaktig dräkt som omslöt hela kroppen. Något ansikte kunde han inte urskilja på det avståndet — c:a 75 meter — men det verkade som om de hade något "cyklopögsliknande" för den kroppsdelen där ansiktet enligt konventionella begrepp bör sitta.

— Men det märkligaste var att de hoppade och skuttade upp och ner, som gummibollar! De flög från den ena tuvan till den andra.

Resultatet av herr Karlssons ansträngningar vid ritblocket syns ovan. Till vänster rymdskeppet sett från sidan. Två mot varandra lagda grågröna "skålar". Fönster runt om med tre rutor i varje avdelning åtskilda av "trälister" (ja, det såg ut som trä). Ett gulrött sken lyste ur fönstren. Landningsstället kunde herr Karlsson inte se (det var nersjunket i marken, men jag såg spåret efteråt). Nästa teckning visar rymdskeppet sett uppfifrån (när det skulle landa så svängde det och vände på sej så jag såg det uppfifrån). En rund "platta" varifrån det utgick ett enbladigt roder (eller var det kanske en vinge...) som satt på en axel. Teckningen längst till höger föreställer en av de skuttande varelserna. På grund av avståndet — 75 meter — kunde inga detaljer urskiljas, mer än att den och armar saknades "ansiktet" var täckt av ett cyklopöga och hela varelsen insvept i en gråvit dräkt. "Bården" nertill är enligt herr Karlsson "tyngder" som varelsen var tvungen att ha. "En blir ju så lätt däruppe i rymden..." Varelserna måste ha saknat den eftersom spåren i snön (i februari) var rektangulära — säger herr Karlsson.

Båda makarna hade blivit som förstenade, men fattade sig och rusade in till en granne — som från sitt fönster också har utsikt över mossen. Hon vägrade dock att gå till fönstret och påstod att de två grannarna "sett i syne".

Dagen därpå — fredagen — sågs varken tefat eller rymdskepp. Där emot på lördagen — men nu senare på kvällen — fick makarna uppleva samma "rymdans" på mossen. De såg den då från övervåningen i sitt hus. Nästa dag — på söndagen — gick Karlsson upp till platsen där han sett tefatet landa.

Spår efter landningsställe och två "stöttepinor" i jorden. På hemvägen möter han en kvinna från en närliggande gård. Han frågar om hon sett "tefatet".

— Hon bara stirrade på mej och skrek uschianemej, kommenterar Karlsson stillsamt händelsen. När GT förnärkar nå kontakt med kvinnan visar det sej att hon avlidit. Helt nyligen.

Tredje gången Karlsson fick se rymdfenomenet var den 23 februari 1958. Då såg han det från landsvägen på en plats c:a två kilometer från den andra. De två hoppande och skuttande varelserna var också på plats. Karlsson vinkade. Och den längste av de två varelserna bugade sig stolt.

— Var det stor skillnad i storlek på de två?

— Ja. Den ena var som ni (170 cm) och den andra stor som en liten pojke.

— Far och son kanske?

— Ja varför inte, skrattar Karlsson. Men blir allvarlig:

— Man ska inte skämta om så allvarliga ting!

Nej det skall vi inte så vi föreslår en promenad till den plats där Karlsson såg tefatet sista gången. Varken GT:s utsända eller GT:s fotograf kan under promenaden upptäcka något hos Karlsson som betecknar att han skulle skilja sig från andra vitala herrar i samma ålder vad beträffar fattningsskärpa eller förstånd. Han verkar inte vara lagd åt abstrakt tänkande. Vi "testar" honom genom att be honom beskriva saker och ting på vår väg. Det kommer lugnt o. eftertänksamt. Inga överord. Sakligt utan att använda sig av beskrivande former. I hans stuga hade vi inte kunnat se några science-fiction-böcker om interplanetarism eller flyg.

Vi undrar försiktigtvis om inte tefatet och "rymdvarelserna" kunde

ha varit helikopter och två i flygoverall och hjälmklädda flygare från närbelägna Sätenäs flygflottilj?

— Som om jag inte skulle veta hur en helikopter ser ut? Och flygare har jag sett på flyguppvisning. Nej, det här var något annat.

Ja det var något annat. Det är en bit att gå och det har börjat mörkna. Dimman sveper in oss i ett grått töcken. Det behövs ingen större fantasi för att urskilja både det ena och det andra i det ljuset.

— Var det dimma över mossen den där gången, herr Karlsson?

— Minns jag inte... Nej, förresten, då hade jag inte sett så tydligt...

Vi när målet och står tyta och stirrar på den klöverplätt där farkosten skulle ha landat i februari förra året sedan.

Efter en stunds tystnad kommer det stillsamt från herr Karlsson:

— Om jag bara fick se dem en gång till... men det skulle väl inget till... De hade ju inte den där Galilei-neller...

Och den brände de ju på bål...

Monica Frime (text)
Jan Rietz (foto)

Himlafenomen över Hälsingland mystifierar

Kurirens telefoner gick på måndagskvällen varma av samtal från personer ute i bygderna som upptäckt ett mystiskt föremål på himlen. De flesta av rapportörerna lämnade samstämmiga uppgifter om fenomenet som var synligt vid 21.30-tiden på kvällen. En satellit med en hundra meters eldkvast efter sig var en uppgift som lämnades från många håll. Från eldkvasten föll partiklar vilka också sprutade eld. Jag har aldrig sett något liknande och var nära att svimma vid åsynen av fenomenet uppger en av dem som hörde av sig.

Av de uppgifter Kuriren inhämtat från olika personer tycks det hela röra sig om en lång svans av ljusföremål som gått i syd-nordlig riktning. Fö-

remålet gick inte särskilt fort och kunde följas med blicken en lång sträcka tills det försvann vid horisonten.

(Forts. på sista sidan)

HIMLAFENOMEN ...

(Forts. från första sidan)

Inget ljud hördes från det flygande föremålet. Från den långa svansen blinkade det och lyste samt slog ibland gnistor som föll mot jorden. Några hade räknat till ett tiotal ljuspunkter. Samtidigt som fenomenet skrämda många uppges också att det hela var en vacker syn på den mörka natthimlen.

Fenomenet har varit synligt i hela Hälsingland och ända upp mot Medelpad. Vad det rör sig om är ännu inte känt. Föremålet anses dock ha förflyttat sig alltför sakta för att vara en satellit.

Vid kollning på F 15 uppgavs därifrån att himlafenomenet varit synligt även där men vaken visste inte vad det kunde röra sig om. Flottiljpolisen trod-

de emellertid att det möjligen var fråga om ett helikopterförband på övning. Omkring tio ljuspunkter, vilka följde efter varandra hade uppmärksamats. "Svansen" hade gått förhållandevis sakta, ungefär i "helikopterfart".

Kuriren var på måndagskvällen i kontakt med såväl helikopterskolan i Boden som med Marinkommando Ost i Berga utanför Stockholm men ingen av dessa hade några helikoptrar ute på våra breddgrader. Inte heller vid Midlanda flygplats i Sundsvall kände man till något om fenomenet. Även där hade folk ringt och förhört sig om fenomenet som också varit synligt i sundsvallstrakten.

Vad det hela egentligen rör sig om är sålunda fortfarande höljt i dunkel.

Ovanstående är hämtat ur Hälsinge-Kuriren Söderhamn, den 29 oktober 1963.

Rekordtung "vit dvärg"

En stjärna som är tusen gånger tätare än alla hittills kända har upptäckts av astronomen W J Luyten vid Harvardobservatoriet. Enligt ett UPI-telegram på måndagen från Cambridge, Massachusetts, beräknas stjärnan vara mindre än 1 600 km i diameter. Den befinner sig i stjärnbilden Valfisken på södra stjärnhimlen, endast ca 50 ljusår från oss.

Av telegram till Stockholms observatorium framgår att det är en stjärna av den typ som är känd under beteckningen "vit dvärg". Stjärnorna blir efter sin stora slutkollaps sådana. De fortsätter sedan att svalna, eftersom de kärnfysikaliska processer som ger energin, vilken strålar ut från stjärnorna, då har upphört att få råvara i form av för detta ändamål användbart väte.

Medan vanliga vita dvärgar har en täthet på ca 100 000 gram per kubcm, har den nyupptäckta en täthet av den fantastiska storleken 100 milj gram per kubcm. Månens och jordens täthet är endast något över 3 gram per kubcm.

Stjärnan är av 18:e storleksordningen. Man kan se den endast med hjälp av de största astronomiska instrument. Upp-täckaren har fått den på en plåt, tagen med ett 48-tums teleskop.

Av samtliga stjärnor är ett mycket stort antal vita dvärgar. Det kan uppskattas röra sig om så pass mycket som tio procent av alla stjärnor, men de är alla ljussvaga.

Denna märkliga stjärna, som nu rapporteras, är så liten att diametrarna är mindre än halva jordmånens. Den stora tätheten gör att den inte utan vidare kan inordnas i de teorier som hittills gällt för stjärnors utveckling.

Dagens Nyheter
den 26 november 1963.

Märkligt fenomen på kvällshimlen Ljusgrupper i regnbågens färger

Ett praktfullt himlafenomen observerades vid 21.30-tiden på måndagen över stora delar av Norrland och Svealand. Ett skarpt lysande föremål rörde sig i riktning från sydost mot nordväst och var synligt närmare 30 sekunder. Under denna tid splittrades föremålet i ett stort antal bitar, som lyste i regnbågens alla färger.

Flera personer i Bollnäs såg det märkliga ljusbandet på den stjärnklara kvällshimlen. Musikhandlare Gunnar Häggström tittade just ut på sin balkong, när han fick se fenomenet dyka upp över hustaken i sydost. Han stod som fastnaglad medan de i regnbågens alla färger lysande grupperna sammanbundna av ljusstrimlor seglade fram över firmamentet

och försvann i nordväst. Hastigheten var ungefär som en sputniks, säger hr Häggström, och det hela var synligt åtminstone i 10 sekunder.

Även på andra håll i Hälsingland har himlafenomenet väckt stor uppmärksamhet. Hos flyget uppges att det inte kan vara fråga om någon helikoptertransport. Troligen rör det sig om meteoritvärmar, som kommit in i jordatmosfären.

Ljusnan,
Bollnäs,
29 oktober
1963.

Såg "flygande tefat" i trakten av Flädie

Fenomenet granskas av försvarsstaben

Forts. C

meter hög. Det var den, som utstrålade det gulaktiga kraftiga ljuset och vi uppfattade tio punkter i kupolen som fungerade som ljuskällor.

"Föremålet" rörde sig i motsatt riktning, tycktes ett tag stå still och försvann efter ett par tre minuter. Något ljud kunde de två i bilen inte uppfatta.

— Vi har aldrig tagit uppgifterna om "flygande tefat" på allvar, menar de två. Men härnäst är vi fullständigt övergavade om att det finns ännu oidentifierbara föremål som svävar i luften.

SDS har kontaktat flögledningen på Bulltofta och den meteorologiska expertisen där. Något flygplan som kan sättas i samband med iakttagelsen fanns inte uppe vid den tidpunkten. Meteorologerna menar att disigt väder erfarenhetsmässigt inbjuder till egenartade ljusfenomen till följd av ljusets brytning i fuktskiktet.

Major Sven-Ake Goentorp på försvarsstaben i Stockholm håller i rapportering av "flygande tefat".

Han berättar: — Vi är tacksamma

för rapporter om egendomliga fenomen av den här arten. I medeltal kan man säga att vi får 40-talet rapporter om "flygande tefat" per år med en något avtagande frekvens de sista åren. Oslimningsvis lyckas vi härleda fenomen till fullt naturliga orsaker i 85-90 procent av fallen; de resterande förblir obesvarade vilket i allmänhet beror på de knapphändiga upplysningar vi får.

Vanliga förklaringar till "flygande tefat" är väderleksballonger och meteoriter eller stationära strålkastare som skapar ett slags spökeffekt i viss väderlekstyp.

— Och det här fallet?
— Vi gör en utredning. Uppgifterna, hur sensationella de än kan synas, är ganska vanliga. Ett fenomen av denna typ kan uppstå när exempelvis ljusknippen från en mötande bil långt oort räkat på en egendomligt formad molntapp.

HIMLAFENOMEN

STOCKHOLM (TT)

Ett himlafenomen som var ovanligt praktfullt observerades vid 21.30-tiden på måndagskvällen över stora delar av Svealand och Norrland. Ett skarpt lysande föremål rörde sig över mellersta Dalarna i riktning från sydost mot nordväst och var synligt omkring 30 sekunder.

Under denna tid splittrades föremålet i ett stort antal bitar som lyste i regnbågens alla färger.

Liknande iakttagelser gjordes även över stora delar av Gästrikland och Västmanland och även i mellersta Norrland.

Helsingborgs Dagblad,

21 oktober 1967

Sydsvenska Dagbladet, Malmö, den 20 oktober 1967.

Golvläggare Yngve Möller, Malmö, och hans fästfröken Gerd Larsson tröt sedan torsdagsnatten helt och fullt på "flygande tefat". För det var ett sådant de observerade under åtskilliga minuter i trakten av Flädie längs motorvägen mot Borgeby: ett föremål, hundratalet meter upp som avgav ett intensivt gulaktigt sken ("som solsken på dagen") och som hade en fullt tydlig silhuett. En tunn skiva med kanske tio meters diameter och ovanpå detta en kupol, fem-sex meter hög med speciella ljuspunkter. En rapport om det celesta fenomenet har lämnats till försvarsstaben i Stockholm.

Paret var på väg från Norrköping till Malmö på torsdagskvällen och hade passerat Borgeby in på nya motorvägen. Efter några kilometers körning och i närheten av flädieviadukten hände något.

Fröken Gerd Larsson, som förde bilen, berättar: — Det ljusnade plötsligt ovanifrån i mörkret och regndiset. Jag såg ett bländande fenomen i formen av ett "Y". "Föremålet" — de två i bilen kallar det så — syntes röra sig norrut längs den motsatta körbanan på ca 100 meters höjd.

Hr Yngve Möller berättar vidare: — Det kraftiga ljusfenomenet upphörde plötsligt när vi befann oss rakt under. Som om bilen tagit all kraft ifrån det. Vi saktade in, kröp fram, jag öppnade bildörren för att se ordentligt.

Nu uppfattades "föremålet" mycket intensivt igen. Ett solgult ljus från själva "kroppen" och därtill en ljusstråle som en svans. Det var lätt att se det hela i kontur: vi såg bägge en tunn skiva och ovanpå detta en kraftig kupol, fem-sex

Forts. C

Även hälsingborgare såg "flygande tefat"

En hälsingborgare, musiker Gösta Johansson, berättar för HD att han under en biltur häromnatten observerade ett mystiskt ljussken av samma slag som flera andra skåningar förut sagt sig ha iakttagit — kanske ett "flygande tefat". Iakttagelsen gjordes märkligt nog vid samma plats som malmöborna fru Marta Bladh och golvläggare Yngve Möller, nämligen på motorvägen nära Borgeby.

Hr Johansson är medlem av Marcel Combes orkester, som den aktuella natten var på väg hem till Hälsingborg från ett engagemang. Hr Johansson körde själv bilen. Nära Borgeby uppmärksammade kapellmästaren och kamraterna på ett egendomligt sken på himlen.

— Det var ett ljusfenomen, som uppträdde cirka 50 meter upp i luften, säger hr Johansson. Det påminde inte om någonting annat, såg liksom ut att "hänga fritt i luften", verkade "börja från ingenstans". Skenet var fosforaktigt och riktat snett nedåt mot åkrarna.

— Flygande tefat? Ja, man vet inte vad man skall tro, säger Gösta Johansson. Jag har i alla fall aldrig sett något liknande. När man nu läst om vad andra personer berättat om samma iakttagelse på samma plats, blir man ju än mer klar över att det inte rörde sig om någon "normal" företeelse.

Ovanstående taget ur
Helsingborgs Dagblad
den 22 oktober 1967.

Astronomiintresserad Arbogabo *Fotograf. Sällskap* såg himlafenomenet i måndags rapporterar till Saltsjöbaden

Ett ovanligt praktfullt himlafenomen iaktogs på måndagskvällen över stora delar av Svealand och Norrland. En Arbogabo, Folke Hubertsson, som har astronomi som hobby, höll just på att montera ett okular på sitt teleskop när han upptäckte de skarpt lysande punkterna. Han har lämnat en detaljerad redogörelse till observatoriet i Saltsjöbaden.

Arboga Tidning
den 30 oktober 1963.

Folke Hubertsson har gjort en skiss över det inträffade. Föremålet kom från sydsydost och passerade 5 grader öster om planeten Jupiter, sedan gick det vidare i nordnordvästlig riktning genom Cassiopeja, förbi Polstjärnan, genom Stora Björn och vidare i rakt nordnordvästlig riktning.

Herr Hubertsson är anställd på Arboga Armaturfabrik men sedan han var 13-14 år har han haft astronomi som hobby. På måndagskvällen höll han på att montera ett nytt okular på sitt teleskop och precis fem över halv tio upptäckte han fenomenet som en svärm av lysande föremål.

Det rörde sig om ett dussin tydligt klotformade större föremål och en mängd mindre partiklar. Svärmen tycktes ha samma bredd som månen men den var tio gånger längre.

— Jag tvivlar på att det kan röra sig om en meteor, säger Folke Hubertsson. Det är hellre möjligt att det rörde sig om resterna av någon rakethylsa.

Det var för låg hastighet för att det skulle kunna vara en meteor. Även på Saltsjöbadsobservatoriet anser man det mest troligt att det rörde sig om en satellit på väg in i jordatmosfären. Den låga hastigheten skulle då bero på kretsnningen runt jorden.

På observatoriet väntar man nu in uppgifter från andra delar av landet för att på så sätt kunna bestämma bland annat höjden.

Liknande iakttagelser gjordes även över stora delar av Gästrikland och Västmanland och även i mellersta Norrland. I Sundsvallstrakten uppgav flera personer att de sett en formation av lysande punkter i olika färger svepa förbi under en tid av mellan en halv och en minut.

Samstämmiga uppgifter om ett ovallt föremål med delvis blinkande punkter lämnades av iakttagare i bl. a. Stigsjö och Bollstabruk i Angermanland. Här rörde sig fenomenet från öst till väst.

Fotograf. Sällskap Nej, en komet var det inte

Komet, meteor, satellit eller vad? Himlafenomenet över Häl-nisgland på måndagskvällen fortsätter att förbrylla. Enligt en teori från F 15 i Söderhamn skulle det ha rört sig om en komet.

— Fullständigt uteslutet, säger i dag en av Sveriges främsta experter på området, professor Conrad Lönnqvist på Saltsjöbadsobservatoriet.

Det är kamrer Stig Hagman, Tallåsen, ivrig amatörastronom som kontaktat professorn.

Hagman: — Med hundra procentig säkerhet kan man fastslå att det inte var fråga om en komet. En sådan observeras på tidigt stadium och har f. ö. inte samma karaktär. Professor Lönnqvist vågade en gissning på att det kunde röra sig om en meteor. Mot detta talar dock, berättade han, fenomenets relativt långa varaktighet.

Sista budet, för dagen, kommer från en amatörforskare i Hudiksvall. Hans teori: En satellitsvärm.

Ovanstående är hämtat från Ljusdals-Posten den 31 oktober 1963.

Nedanstående saxat ur Strängnäs Tidning den 31 oktober 1963.

Fotograf. Sällskap Flygande eldklot sågs i Strängnäs

Ett nytt rymdfenomen uppenbarade sig vid 17-tiden på onsdagen över Strängnäs. Två personer iakttog från Regementsgatan ett lysande eldklot med svans som i hög fart passerade över staden i östlig riktning. Man uppskattade eldklotets hastighet till cirka 1000 km/tim.

De två iakttagarna anmälde saken till polisen som i sin tur meddelade flygstaben. Där kunde man inte ange någon förklaring på de uppgifter som lämnades. Det kan möjligen ha varit en meteor som Strängnäsborna såg. Klotet kunde följas en god stund innan det försvann vid horisonten.

[illegible]

|||||

Det var i maj i år som 36-åriga Gordon Cooper gjorde sin 34 timmar långa 22-varvsfärd kring jorden. Hans radiorapporter från resan har nu offentliggjorts. Vissa av dem är sensationella: Cooper uppger sig ha sett detaljer på jorden från flera hundra kilometers höjd.

Var den amerikanske astronauten Gordon Cooper utsatt för hallucinationer under sin rymdfärd i mitten av maj? Eller har han gett läkarvetenskapen ett aldeles nytt problem att fundera över: var går egentligen det mänskliga ägats yttersta gräns?

I USA pågår just nu häftiga debatter om en del märkliga rapporter som Gordon Cooper lämnade under sin 34-timmarsfärd kring jorden.

I dagarna har den första officiella rapporten om rymdfärden publicerats av amerikanska rymdflygstyrelsen Nasa. Där bekräftar man för första gången officiellt dessa märkliga radorapporter från Mercurykapseln "Faith 7": Den 16 maj 1963 påstod Gordon Cooper, som då färdades med 28 000 km hastighet på flera hundra kilometers höjd från jordytan, att han kunde se detaljer på jordytan.

Cooper sa, enligt Nasa-rapporten, 26 tim 40 min 16 sek efter starten från Cape Canaveral:

DÄR SER JAG EL CENTRO, JAG KÄN SE ÅKRARNA. RÖK STIGER UPP FRÅN EN SKORSTEN.
JAG SER GATOR OCH HUS OCH EN LITEN FLYGPLATS. BREDVID LIGGER EN UTTORKAD
STÖ.

När Gordon Cooper kom in över den australiska staden Perth rapporterade han:

JAG SER STADEN PERTH OCH DE BELYSTA GATORNA. JAG SER RAFFINADERIET VID
STADENS UTKANT. FABRIKEN ARBETAR. JAG KAN SE DET MYCKET TYDLIGT.

Flertalet amerikanska forskare anser att Gordon Cooper hade hallucinationer. Han kan aldrig ha sett vad han påstår sig ha observerat från rymden. Andra forskare är däremot mindre bestämda. De vill att Coopers uppgifter ska underskastas nya och upprepade experiment under flera rymdfärder innan det kan bli möjligt att uttala sig om det mänskliga ögats anpassningsförmåga till speciella ljus och synförnimmelser i rymden.

Gerdon Cooper själv håller fast vid sina rapporter. Han påstår bestämt att han varken hade hallucinationer eller blev offer för vilseledande ljus-
intryck. Han har verkligen sett vad han talar om.

De vetenskapliga och militärpolitiska följderna av Coopers rapport kan bli av oerhörd betydelse. Om människoögat under speciella förhållanden i rymden kan överskrida den gräns som hittills ansetts som optisk lag för alla optiska apparater, till vilka ögat måste räknas, så kan rymdfärder leda till organiska fenomen och observationer som tidigare ingen forskare vågat drömma om. Om en man i rymden kan se ett oljeraffinaderi i Australien, en skorsten i en ökentrakt i Kalifornien, hus och gator i Afrika, så kan han självklart se och notera många andra saker som händer på jorden och som med optiska instrument från sådana höjder hittills aldrig kunnat registreras.

Men det är på forskningens nuvarande stadium oklart till och med otroligt, att Cocper skulle ha sett vad han påstått. Han har vid en utfrågning nyli- gen ändock bestämt upprepat att han visserligen inte kan förklara sina

ögons synförmåga i rymden. Att andra amerikanska astronauter inte inrapporterat liknande iakttagelser betyder ingenting. Kanske har de ingenting sett, kanske har de vägrat att tro sina ögons vittnesmål.

Det samma gäller de ryska astronauterna. Om de gjort liknande iakttagelser - och vissa radorapporter som offentliggjorts tyder på detta - får man utgå från att Sovjet håller tyst om saken och under tiden undersöker det mänskliga ögats otroliga ackomoderationsförmåga, d.v.s. förmåga att anpassa sig för seende på olika distanser.

Gordon Cooper själv är sårad och förargad över de upprepade förhören och tvivlen om hans rapporters sanningshalt.

* Aftonbladet 13.7.63

O-O-O-O-O-O

VÄLDIG OSYNLIG PLANET UPPTÄCKT

United Press International 21 april 1963.

Tucson, Arizona - Astronomer mottog på torsdagen meddelandet om upptäckten av en väldig osynlig planet, 500 gånger större än jorden.

Peter van De Kamp, chef för Sproulobservatoriet vid Swarthmore College i Pennsylvania, talade om för de 300 medlemmarna i Amerikas astronomiska sällskap att planeten cirklar runt Bernards stjärna, som befinner sig på sex ljusårs avstånd från jorden.

Van De Kamp sade, då han beskrev metoden, som använts vid upptäckten, att om en stjärna inte har en följeslagare kommer dess väg över himlen att beskriva en jämn rörelse. Men om en planet cirklar runt den, kommer stjärnans väg att bli ojämn. Storleken på avvikelserna från den jämna banan är ett mått på massan hos den osynliga följeslagaren.

O-O-O-O-O-O

Kan man anse Adamski som

forts. från sid 184

kräftats, nämligen de s.k. "eldflugorna." Som bekant var John Glenn den förste av astronauterna som upptäckte dessa, medan Adamski redan år 1953 beskriver dem i sin bok "Ombord på rymdskepp". Framtiden måhända utvisar hur det är med det övriga av Adamskis upplevelser.

Hur som helst torde vi väl kunna vara överens om, att dessa "gäster" från Kosmos är här i ett speciellt syfte. Sedan beror det på oss om detta syfte skall uppnås.

-ing.

O-O-O-O-O-O

MYSTISKT OBJEKT I RYMDEN

Ett mystiskt stjärnliknande objekt som upptäcktes med radioteleskopet vid Parkers New South Wales har förvånat astronomer i Australien och USA. Dessa säger, att de ej kan förklara detta objekt och att det ligger utanför den nuvarande vetenskapens område. Objektet förefaller att ila bort ifrån jorden med en hastighet av 30.000 miles (1 miles = 1,6 km) i sekunden. Undersökningar företagna av australiska astronomer vid Parkes misslyckades då det gällde att klarlägga objektets natur. Dessa astronomer har framlagt 3 olika teorier
forts. a sid 195

BEVISEN FÖR BESÖK AV MÄNNISKOR FRÅN GRANNPLANETERNA

forts. från föreg. nr.

Aktivitet på månen och grannplaneterna.

Den 16 april 1959 mellan kl. 22 och 23 tog Ebbe Johansson från Malmö tre fotografier av månen. Han hade ett 6" spegelteleskop. På samtliga ser man kraftiga ljus. Det mindre ligger på de tre bilderna ett stycke in på månens obelysta sida. Det större flyttade sig mellan exponeringarna c:a $1/2$ månradie i taget. Först var det utanför månens belysta sida, sedan över den belysta delen och slutligen över den mörka delen av månen. Det rörliga ljuset uppvisar en tydlig accent i rörelseriktningen. Ett starkt lysande huvud följs av en bred ljusslöja.

Detta är endast ett exempel av många hundratals, som tyda på aktivitet av teknisk natur på månen. De stora månforskarna från 1800-talet var ingalunda främmande för vad de kallade "industriell verksamhet" på månen. Detta ämne har utförligt behandlats av t.ex. i den utmärkta boken "The expanding case for the UFO."

Percival Lowell, en av världens mest begåvade astronomer, lät i början av 1890-talet bygga ett observatorium i Flagstaff Arizona med huvudsyfte att studera Mars. Åren 1894-1915 utförde Lowell och hans medarbetare tusentals observationer. Efter att slutligen ha kartlagt närmare 700 kanaler, ansåg han, att han funnit det slutgiltiga beviset för hög kultur på Mars. "Mars är bebodd. Vi ha fullständiga bevis", lød hans dramatiska deklaration.

Lowell förklarade, att kanalerna utgjorde ett enormt bevattningssystem, som byggts för att leda vatten från polarkalotterna då dessa smälte undan om vårarna. Det nätverk som man kunde se och pricka in på kartorna, var ej själva kanalerna utan de breda odlingsbara områdena på ömse sidor om själva kanalen ungefär som det gröna området kring Nilen.

Lowell fann, att under Marsvintern sträckte sig polernas iskalotter nästan halvvägs till ekvatorn. Under sommaren smälte sydpolens kalott helt undan, medan nordpolens drog sig samman till en bråkdel av storleken på vintern.

Det var ingen tvekan om - ansåg Lowell - att Mars var bebodd av en intelligent ras, även om förhållandena kanske starkt kunde avvika från våra här på jorden. Lowells sensationella påståenden bestreds genast av många astronomer. Några förnekade till och med frenetiskt själva kanalernas existens.

Så pågick striden till år 1937 då den berömde Mars-experten. Dr. Tsuneo Sahaki rapporterade, att han sett ett underligt skarpt ljus på Mars. Han aktade sig noga för att kalla det en signal, men varken han eller någon annan astronom kunde förklara vad det kunde vara.

År 1939 rapporterade Dr. Slipber, som redan då var en av de främsta auktoriteterna i fråga om Mars, en egendomlig förändring i trakten av Solis Lacus. Förändringen i detta område, som är av Förenta Staternas storlek, visade en nyligen inträffad förstoring.

En ny gåta presenterades av Dr. Saheki år 1949. Den 9 december såg han ett bländande ljusfenomen, som varade i flera minuter. Efter att ha eliminerat alla andra tänkbara förklaringar till det enorma ljuset, framkastade han tanken att det kanske varit en atomexplosion.

Våren 1954 konstituerades i USA en specialkommitté med uppgift att ägna planeten Mars ett ingående studium. Den bestod av Dr Slipber, som ägnat

sitt liv åt studium av vår närmaste grannplanet, astrofysikern Dr. Harold C. Urey och professorn i meteorologi vid Florida State University, Dr. Seymour I. Hess. Han var den förste framstående astronom, som vågade sitt anseende genom att låta publicera ett meddelande, om att han under sin tjänstgöring vid Lowell Observatoriet observerat en flygande diskus.

Medelst en ny elektronisk kamerautrustning togs bilden, som gav en detaljrikedom långt rikare än några tidigare fotografier. På grundval av ingående studier av sådana fotografier, dels tagna vid Lowell Observatoriet, dels i Sydafrika av Dr. Slipper fann man, att kanalerna är utlagda utefter storcirkel (=kortaste avståndet mellan två punkter på ett klot). Detta ansågs utgöra ett klart bevis för åsikten att de äro konstgjorda.

Marskommittén meddelade i juni 1954, att man fastställt det exakta läget av 40 kanaler och 15 oaser.

Beträffande Venus föreligger några få rapporter om föremål som rört sig i Venus närhet. Några egentliga tecken på aktivitet finns ej iakttagna, om man bortser från de statistiska analyser av tefatsaktivitetens variation med Venus läge.

Sammanfattning.

I ovanstående framställning har jag helt undvikit att nämna några sammanträffanden man mot man mellan jordemänniskor och utomjordiska besökare. Detta beror ej på något avståndstagande å priori från föreliggande rapporter om sådana möten. Tvärtom vore det ytterst ologiskt, att först konstatera utomjordisk flygverksamhet och sedan beteckna direkta möten som osannolika. Den bevisning vi har genom s.k. kontaktvittnen är av utomordentligt stor betydelse, men då en penetrering av dessa rapporter skulle bli alltför omfattande, har jag valt att behandla de mer objektiva bevisen på besökare från andra planeter.

Tyvärr har det ej varit möjligt att tränga djupare in i de ämnen som behandlas i ovanstående kapitel. Jag hoppas dock, att min framställning skall kunna ge den intresserade anvisning om var han kan sätta in sitt intresse och fördjupa sina kunskaper. Vi befinner oss mitt uppe i ouvertyren till en av de största händelserna i mänsklighetens historia mötet med en utomjordisk kultur. Om icke förr blir detta möte en levande realitet för all jordens folk, då vi börja få in direktrapporter från månen, d.v.s inom mindre än fem år.

Danderyd i december 1962.

I Troeng

0-0-0-0-0-0

Mystiskt objekt i rymden

forts. från sid 193

1. Det är en galax 100 gånger större än någon annan känd sådan och som befinner sig millioner ljusår från jorden.
2. Att det är en stjärna relativt nära jorden, men består av en sammanfatt materia okänd på jorden och med sådan täthet att en kub med 25 mm sidor skulle väga tiotals millioner ton.
3. Att det är materia som explosionsartat utkastad från en stjärna i vintergatan, den galax i vilken vårt solsystem ligger. Objektet upptäcktes först av forkarna vid Parkes-objektet benämns 3c273 - vilka meddela sin upptäckt och objektets läge till American Astronomers vid Mt. Palomar i Californien. Dessa arbetar med 200" teleskopet därstädes.

0-0-0-0-0-0

1962:2199